

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

X. De modestia religioso necessaria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

riofam. Qui non est indifferens, nec acquiescit iudicio Superioris, ordinariè propendet in ministeria, ad quæ exercenda idoneus non est; cum nemo bonus sit iudex in causa propria, propter affectionem inordinatam quæ fallit. Qui indifferens non est, ordinem rectæ gubernationis peruertit, quia dum non se accommodat Superiori, sicut deberet, Superior cogitur se accommodare illi. Qui non est indifferens, nec spiritualis esse potest, nec deuotus. Qui non est indifferens ordinariè est sui capitis.

De modestia religioso necessaria.

CAPVT X.

FILI, modestia religiosa est concio tacita, sed valdè penetrans & efficax, quæ instar sagittæ peracutæ cor humanum peruadit, illudq; sancians miranda efficit, quoq; grauius infligit vulnus hoc vberiore fructum profert, prodestq; non solùm concionis auditoribus, sed etiam ei qui concionē habet, Etenim modestia fouet spiritum religiosi, & sic in animo collectum, sibiq; præsentem reddit, vt facta eius omnia suauissimum deuotionis odorem expirent: tamque eximium Religiosi hominis ornamentum est, vt omnibus, qui eū conspexerint, reddat amabilem

bilem & carissimum. Mihi deinde interior modestia, ex qua nascitur exterior tanto opere placet, ut mihi iucundum sit eius uti consuetudine. Accedit, quod religiosus modestus tanta autoritate sit apud alios, ut nihil sit, quod eis non persuadeat. Quod si tam multa faciunt propter modestiam religiosi, quid me facere conuenit, cuius amore modestiam illam colit? Quid non obtineat ille à me, qui mihi est carissimus & gratissimus?

In aliis quoque admirandos producit effectus. Nullus in mundo tam dissolutus est, & incompotus, qui non conspecto religioso modesto non se colligat, ac etiam ad modestiam externam se componat: existimans se verecundiae leges transgredi si coram religioso modesto non ipse quoque parem demonstret modestiam. Præterea modestia vulnerat cor alio quodam vulnere magis salutari. Nimirum suauiter trahit alios ad deuotionem, & bonorum morum imitationem. nec ante deserit, quam eos perduxerit ad interioris hominis compositionem, in qua consistit vera animi quies & pax, quod nihil est in hac vita præstantius & optabilius. Modestia siquidem copiosorem fructum affert, & efficacius prædicat, quam lingua. Non est immunis à culpa re-

ligio-

Y 3

ligiosus, qui modestia sua aliis non praedicat.

E contra immodestia religiosi sauciat quoque corda, sed vulnera eius magno damno afficiunt, tum ipsum cui immodestia inest, tum qui eam animadvertit. Quis unquam religiosum immodestum & vagum vidit esse spirituales & deuotum? Immodestiam semper comitantur impudentia, insolentia & dissolutio. Quis autem deuotionis spiritus esse potest, ubi inueniuntur vitia deuotioni tam aduersa? Immodestus non solum non vlla valet apud alios auctoritate, sed etiam omnibus est ludibrio, & quod eò plus est, bonam suae religionis famam & nomen aliorum virtute & modestia partam obscurat, ne dicam perdit. Adhuc immodestus non tantum alios offendit, sed etiam ad dissolutionem inuitat, maxime seculares, qui facile credunt sibi licita esse, quae in religiosis cernunt. Nunc ergo aestima tu, qua poena dignus sit religiosus, qui cum esset electus, ut esset sal, & lux mundi ad conseruandos suo exemplo seculares, solutis moribus suis illos inflamat ad omnem vitæ petulantiam. Religiosus immodestus displicet omnibus prudentibus, & spiritualibus viris, qui prauo exemplo tam grauitur offenduntur, ut pra-

vere-

verecundia rubore suffundantur. Atque hic quomodo mihi potest esse gratus, cum sit seruus meus, & degat in domo mea? Gloria Principis terreni est, si familiam habeat modestam, & omni humanitate excultam: contra verò ignominia, si moribus solutam, & lasciuam. Sic si religiosi, qui de mea familia sunt, fiat modesti, id redundat in meum honorem & gloriam, contra verò in dedecus, si immodesti.

D O M I N E, semper audiui te contentum esse interna hominis virtute, & corde recto. quod si verum est, non potest tibi profus ingratum esse, si religiosus non semper exterius sit in moribus compositus & modestus, modo cor sit integrum & rectum. Fili, si arbitraris me ita delectari bonitate cordis, vt nihili pendam externos mores, falleris; quia vtrumque requiro. Quamuis religiosus, qui recto animo præditus est ordinariè sit in externis moribus quoque compositus, & contra qui recto corde non est, ferè etiam exterius sit dissolutus. Insuper religiosus obligatus est ad ædificandam proximum, si autem tantum corde sit rectus non poterit eum ædificare, cum solus **D E V S** sit inspector cordis, non proximus. necesse est ergò vt externa modestia,

ex qua iudicium summi potest internæ, edificet. Si ergò externi religiosi mores non sint rectè compositi, facilè iudicabit, internum quoque hominem malè compositum, atque ita loco ædificationis referent offensionem & scandalum.

SUNT quidam religiosi, qui externam quidem præferunt modestiam, sed de cupiditatibus animi refrenandis parum sunt solliciti. Non est hæc modestia, quam in religioso requiro. Si enim idcirco humilis & modestus videri optat, ut ab aliis laudetur, pharisaicam vsurpabit modestiam, quæ apud homines bono precio venditur, sed ob precij vilitatem nullam habet remunerationem in cælo. Sin velit videri modestus ut ædificet, vel certè non scandalizet proximum, modestia vitur affectata, & violenta, quæ non diu durat. Modestia mihi grata est externa illa compositio & decencia morum, quæ ab interna compositione nascitur, cuius beneficio omnes animi cupiditates & affectiones sunt rationi subiectæ. Hæc modestia religioso conciliat venerandam quandam venustatem & decus. Hæc conueniens est religioso statui, illumque apud seculares reuerentia dignum reddit. Hæc religiosum comitatur diu noctuque,
sue

siue degat in Ecclesia, siue domi in cubiculo, siue domat; siue loquatur, siue iter faciat.

FILII, optas facile, sed efficax medium ad acquirendam modestiam? Conuersare in conspectu meo, hoc est, in omnibus actionibus tuis, siue occultis, siue manifestis, siue noctu, siue interdiu instituuntur, cogita me esse presentem, omniumque spectatorem, sicut te vera spectro. Nec dubito, quin verecundaberis in meo conspectu vel presentia quidpiam indecorum, & statu religioso indignum peragere.

De virtute Orationis.

CAPVT XI.

FILII, verissimum est, quod quidam affirmant orationem mihi esse sacrificium, demonibus flagellum, & oranti subsidium. Ac sacrificium quidem, vt in odorem suauitatis offeratur, necesse est vt placeat non tam illi qui offert, quam cui offertur. Atque ideo, quod te ad orationis studium excitet, debet esse purum desiderium placendi mihi, non autem aliis, vel tibi ipsi. Nec dubium gratissimam mihi fore orationem, si meo palato respondeat, etiamsi tu nullam ex ea caperes consolationem. Sacrificia ve-

Y s

tera